

ministeriet skal kunne yde Laan til Færgeprivilegiehaveren til større Foranstaltninger med Hensyn til Færgeløbene. Dette med Hensyn til Omfanget af det af den ærede Landstingsmand stillede Ændringsforslag. — Hvorfor jeg egentlig begjærede Ordet, var for at udtale, at jeg for mit Vedkommende ikke har haft nogen som helst Tvivl om, at § 46 i Landkommunalloven meget godt kan anvendes saaledes, at der af Amtsraadene kan ydes Bidrag til Færgevesenet endogsaa i dette Dieblit, for Tilsynet eller Bestyrelsen er overgaaet til dem. Det forekommer mig at være utvivlsomt, at et Færgeløb er en Indretning af en saadan offentlig Interesse, at den maa gaa ind under, hvad § 48 i Landkommunalloven har for sig, og skulde jeg seile heri, feiler jeg ubetinget ikke deri, at Amtsraadene paa Landet have anvendt § 48 i ganske lignende Tilfælde. Det forekommer mig, at den Menighed, som er kommen til Stede om selve det forelagte Lovforslag, og som jeg ikke troede, vilde have fortsat sig ud over Sagens 1ste Behandling, idet jeg stod i den Formening, at Dissentsen mellem Udvalget og Ministeriet var fjernet, væsentlig hidrører fra, at Lovforslaget paa den ene Side lægger Bestyrelsen af Færgevesenet over til Amtsraadene uden paa den anden Side bestemt at udtale, hvor Pengene skulle komme fra, naar Privilegiehaveren ikke længere selv kan magte Vedligeholdelsen. Det er gjort gjældende heri Salen fra flere Landstingsmænd, som særlig synes at have Kjendskab til og Interesse for Amter, i hvilke Færgeløb ere hyppige, at man vilde anse det for overordentlig byrdefuld for Amtsfonden at blive paabyrdet nogen Udgift til Færgeløbene; i andre Amtsraads kredse kjendes jo aldeles ikke til Færger, og atter i andre ere Færgeløb saa sjældne, saa undtagelsesvis tilstede, at det bliver et Spørgsmaal af temmelig ringe Betydning om Færgeløbene med deres Udgifter skulde komme til at paahvile Amtsrepartitionsfonden. Jeg kan imidlertid godt forslaa, at man i enkelte Amter nærer en stor Frygt for, at der gennem Færgeløbene skal blive paabyrdet Amtsrepartitionsfonden Udgifter, som den ikke hidtil har haft og som kunne naae et større Maal; men det forekommer mig, at naar man først er Gang er kommen ind paa det Spørgsmaal, af hvem Udgiften skal udredes, naar den, som Udgiften ellers paahviler, nemlig Privilegiehaveren, ikke mere kan overkomme den, at man da gjør bedst i at gaa til Bunds i Sagen og gjør bedst i ikke at lade Noget staa svævende og ubestemt hen. Vi have jo hørt fra den høitærede Indenrigsministers Side, at han ikke aner-

kjender, at der i dette Dieblit paahviler Statskassen nogen som helst Forpligtelse til at yde Bidrag til Færgeløbene, og at det heller ikke har været Indenrigsministerens Mening gennem Lovforslaget at paabyrde Amtsfonden nogen saadan Forpligtelse for Fremtiden. Naar Forholdet altsaa er dette, at for Fremtiden ligesom nu Færgeløbene her i Landet vel ere undergivne et offentligt Tilsyn, en offentlig Bestyrelse, men at der ikke er nogen offentlig Klasse, som vedkjender sig at have nogen Forpligtelse overfor Færgestederne, og Meningen er, at dette Forhold fuldstændig uforandret skal fortsættes — og jeg har ikke kunnet opfatte den ærede Indenrigsminister paa anden Maade — saa synes det mig i Virkeligheden at være noget betænkeligt at vedtage det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Landstingsmand til § 3, og som jo ligefrem henlægger adskillige af disse Udgifter, naar de have et mindre Omfang eller ere Laaneudgifter, til Amtsrepartitionsfonden. Dette forekommer mig i Virkeligheden at være noget at forrykke den nuværende Stilling. Derimod kan jeg egentlig ikke se, at Vedtagelsen af Udvalgets Forslag om en Omredaktion af § 3 uden tillige at vedtage det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Landstingsmand for 4de Kreds, i mindste Maade forrykker Forholdet. Det udtaler ganske vist med stor Bestemthed, at ingen saadan Udgift paahviler eller skal paahvile Amtsrepartitionsfonden, men det er jo netop det, som ogsaa af den ærede Indenrigsminister er anerkjendt for at være det nuværende Forhold. Derfor altsaa Udvalgets Ændringsforslag ikke siger Andet eller Mere, og jeg kan ikke se, at det siger Andet eller Mere, saa forekommer det mig, at det kan opretholde det, som den høitærede Indenrigsminister erkjender for at være den nuværende Tilstand, og som ogsaa er den, han ønsker i Fremtiden skal komme tilstede. Jeg maa imidlertid sige, at for mit Vedkommende staar Spørgsmaalet om Vedtagelsen eller Forkastelsen af det Ændringsforslag, der er stillet af den høitærede Landstingsmand for 4de Kreds (Sonne), i nogen Forbindelse med et Ændringsforslag, der ikke ellers fra nogen Side er tillagt nogen særlig Betydning, og det er det lille Ændringsforslag, som er stillet af Udvalget under Nr. 5. Jeg er nærmest tilbøjelig til at slutte mig til den høitærede Indenrigsminister, naar han har udtalt, at efter hans Mening giver Loven Amtsraadet ikke alene et Tilsyn, men ogsaa en Bestyrelse. Jeg er altsaa meget tilbøjelig til at stemme imod det af Udvalget